

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **BOUŘILOVÁ Mariana**

Obor: Scénografie ALD

VEDOUcí DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Tomáš Žižka

V posledních desetiletích, a hlavně po dvou letech korona virové epidemie a s ní spojené společenské a hygienické restriktce, se podoba divadla hodně proměnila, i když stále častěji pociťuji nutnost katarzní. Že výlety mimo galerie, kulturní domy a divadelní budovy jsou samozřejmě staré jako divadlo samo. Ptát se tedy, co je to dnes vlastně divadlo, je asi otázka na velmi dlouhou debatu. Přesto se ptám také sebe a v souvislosti s prací Mariany Bouřilové *Bloumání městskou krajinou jako výchozí bod k tvorbě*, která je předkládána k obhajobě, zda je tato její práce orientovaná na divadelní nebo výtvarnou tvorbu? Co je pro nás osobně nebo společensky divadlo? A co by takový typ aktivit měl divákům či účastníkům přinášet? Právě naše společná zkušenost s Marianou Bouřilovou na projektu a rezidenci site-specific 2021 v Makedonii (jak to chápu - jakási průzkumnická činnost, která je pak nějakým způsobem zdivadelněna) a komunitnost (tedy – propojení performerů s diváky, kdy nebývá vždy zcela jasné, kdo je kdo) otevřela možnost k paralele s tímto jejím záměrem a iniciační prací. Sledovat průzkumem místa, jakousi mířenou obhlídku místa (tzv. sightseeing), být aktivním pozorovatelem určité lokality a nechat vnitřní pochody na účastníkovi nebo účastnících jako impulsy k tvorbě, to je velmi podnětné ale i riskantní. Můžeme tyto důležité aspekty iniciačního soustředění najít jako prvky metodiky site specific nebo viewpoints Anne Bogart. Ve výtvarném prostředí je známe také jako performance Vladimíra Boudníka, Jiřího Zemánka nebo Miloše Šejna a také společenské výpravy s

Eugenem Brixusem, které lze charakterizovat podle svého, neboť se proměňují jak v průběhu času, tak i názorů zúčastněných na to, co je divadelní a co už ne. Je v tomto typu divadelní činnosti důležitější prostředí a jeho atmosféra a také příběh, a to nejlépe vlastní. Proto taková událost nutně obsahuje osobní příběh, což studentka dokládá v této písemnosti. Práce se věnuje uměleckému aspektu bloumání v městské krajině, při kterém umělec získává informace a data zakletá v terénu, může je dekodovat nebo představit divákovi k jeho vlastní dedukci. Práce vyzdvihuje proces bloumání, tzv. flanérství, a uvádí jeho pozitivní dopad na lidskou kreativitu. I z tohoto důvodu se mi jeví teoretická práce objevná a strhující jako zážitková i pro podporu metodiky flow v projektech, jak je využívá site specific. Otázkou také je, nakolik je při takové tvorbě jako i site specific projektech přesně připravený scénář a nakolik se spoléháme na náhodu, na genius loci místa, či na další neplánované aspekty. Divadlo, a site-specific především, je o (osobním) live setkávání, vzájemných kontaktech iniciátorů, performerů a diváků v konkrétním prostředí. Proto mne možná zaujala i tato forma osobité divadelní (paradivadelní) tvorby Mariany Bouřilové. Písemná práce využívá dostatečně jak teoretickou, tak i dokumentační bázi a je tak adekvátně vyvážená.

Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě doporučuji.

Datum: 11.9. 2022

MgA. Tomáš Žižka

.....
p o d p i s